

La Rue

The Street

Ulica X

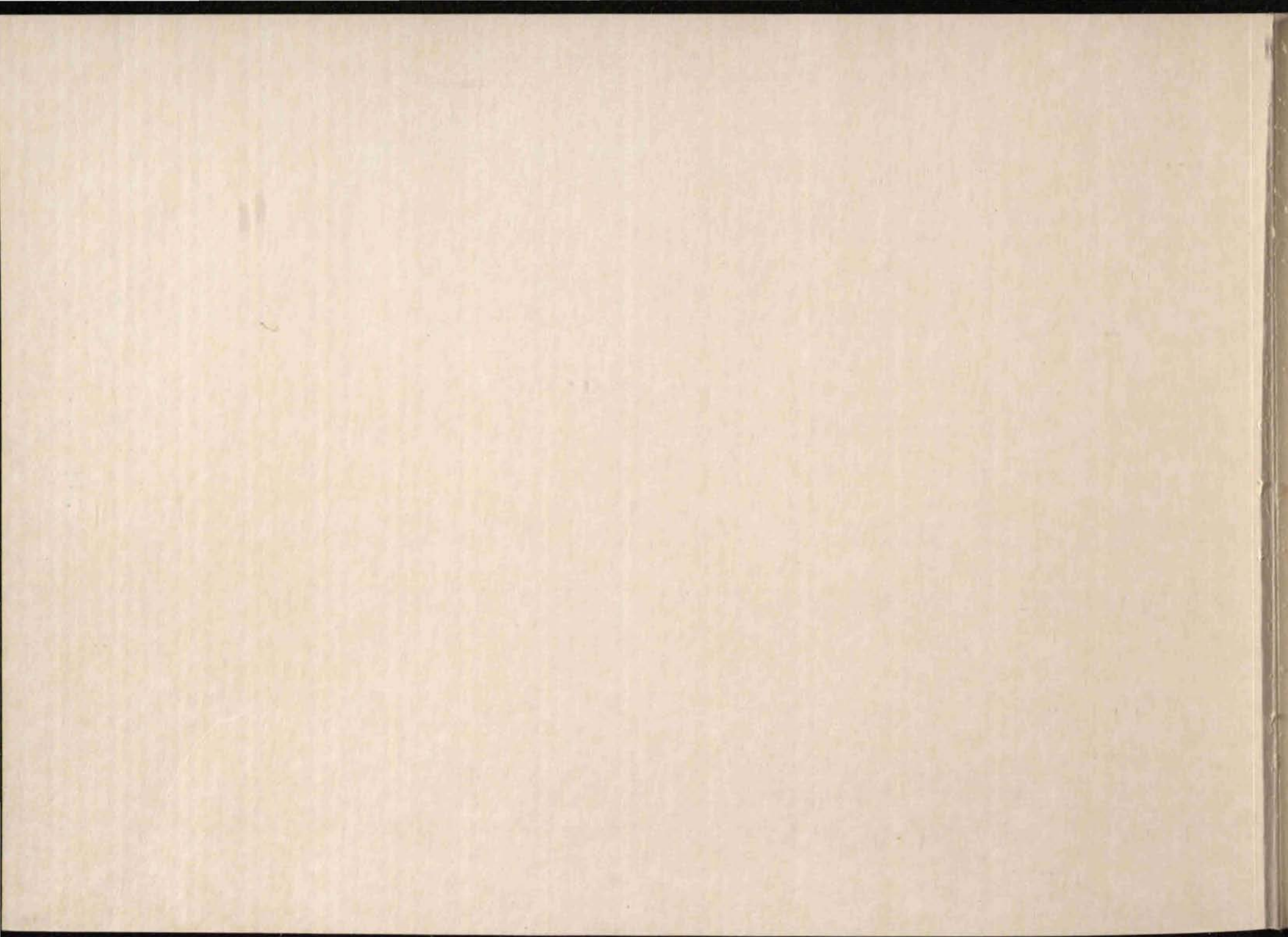
Jelenia Góra 1983 - 1992

Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów Ulicznych

Festival
International
de Théâtre de Rue

International
Festival
of Street Theatre

X

Jelenia Góra 1983 - 1992

Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów Ulicznych

Festival
International
de Théâtre de Rue

International
Festival
of Street Theatre

La Rue

The Street

Ulica

X

wydawca:
Teatr Dramatyczny im. Cypriana Norwida w Jeleniej Górze

Fot. Bogdan Konopka
Björneteatern • DK
1987

The 10th International Street Theatre Festival in Jelenia Góra is the occasion in which I would like to give my sincere thanks to all the people who created it, participated in it and made it a reality. I am very happy to witness the 10th annual festival. I have been a co-creator, co-organizer and co-programmer of the artistic form presented in seven of the festivals.

The street festivals began during a difficult time in Polish history – the period of martial law. The artistic community was under a terrible strain as well as being perplexed and desperate in its desire to overcome the obstacles put forth by the government. The tragedy of the whole nation cast a gloomy, frustrating atmosphere over society. The government's crackdown was felt through the presence of curfews, tanks, closed theatres and a ban on public gatherings. All of this fueled the emotions burning within the population i.e. aggression, separation and anxiety.

It was then that the artistic community began to anxiously ponder about its responsibility for the shape of the present day and about finding some way out of this predicament. The idea of Piotr Szczeniowski to organize a festival of street theatres turned out to be a big challenge and a way out of the predicament. In Poland at that time the street theatre did not have a tradition or representative troupe. The first festival had 29 participating troupes of which 17 were from abroad (France, Italy, USA, Holland, West Germany).

We dreamed of a "marvel" which was something previously thought to be nearly impossible i.e. to go out into the street and communicate to the people some creative and positive energy. It was intended that this positive energy would coalesce with the spectators, who gathered from small towns and villages, so that they would have an outlet for their suppressed emotions. It would serve as a source of strength and kindness as well as provide them with a sense of security and a joy for life despite all...

And such marvel occurred. Most of the foreign troupes which took part in the first festival originated from the experimental theatres as opposed to the official theatre and to the many negative phenomena of that time. The street was their conscious choice and an immediate test to the building of a bridge between the artist and the spectator. The spectators were regarded as active participants.

As a result of its close contact with the masses, street theatre was a significant step in the evolution of theatre.

The international festival in Jelenia Góra sprang up as a cultural event of European proportion. The participating troupes were those of the highest artistic level such as Farfa from Odin Theatre, Nucleo theatre, Cosmos Kolej, Compagnie du Hasard, Compagnie Jo Bithume, Hiromu Saiki, Pan-Optikum, Teatr Osmego Dnia (Theatre of the 8th Day) and Liciej. The festival served as the beginning of the Polish street theatre troupes. It was always a useful lesson for the individuals and troupes involved such as Pinezka (Thumb-tack theatre) of Przemek Grządziela, Tako Theatre, Teatr Snów (Dream Theatre), KTO, Klinika Lalek (The Puppets' Clinic) and many others. Their achievements were recognized on the world stage when they performed in Seville, Spain during the Polish Day at EXPO '92.

The experience of the phenomenon called street theatre may provide Poles with some food for thought when they are dealing with the daily hardship of the current economic and political situation here in Poland. We are again divided, full of doubts and fears. "The marvel" from ten years ago was a result of great determination on the part of the artistic community and the belief in a therapeutic role of art, in its significance for human life, in the power of art that frees the good and destroys the demons.

I wish to dedicate this message to all my colleagues, the searching artists and to all the street theatre troupes in Poland.

À l'occasion du 10e Festival International de Théâtre de Rue à Jelenia Góra, je voudrais bien remercier tous ceux qui ont été à l'origine de ce phénomène culturel, ceux qui l'ont créé et je remercie également tous les Participants. Je suis heureuse que cette manifestation ait eu lieu pour la 10e fois. J'ai participé à la création de sept festivals, et organisé leur forme artistique.

Le Festival de Rue est né à un moment spécifique: l'état de guerre. Les gens de théâtre, stressés et désorientés cherchaient de manières différentes, une issue de la crise.

L'échec de la nation polonaise a créé des climats dangereux; celui des huis clos, d'émigration intérieure, des partages, d'agression étouffée...

"Le couvre-feu" les tanks, l'interdiction de tout rassemblement, les arrestations et les internements les théâtres fermés...

Nous nous posions à l'époque la question dramatique sur la responsabilité de l'artiste de la forme de la réalité et sur la place de l'artiste dans ce piège...

L'idée de Piotr Szczeniowski de l'organiser Le Festival des Théâtres de Rue s'est avéré un défi et une issue de ce débouché. Le Théâtre de Rue en Pologne ne possédait pas à ces temps-là sa tradition et ses groupes de représentation. Parmi les participants du 1er F.I.T.R. on a compté 29 groupes, dont 17 étaient des groupes étrangers venus des USA, de France, d'Italie, d'Allemagne, d'Espagne et d'Autriche.

On rêvait d'un "miracle" qui rendit possible le fait considéré à l'époque comme irréalisable: DESCENDRE DANS LA RUE et à travers les énergies positives et créatives des artistes intégrer des milliers de spectateurs accidentés de petites villes et villages et éveiller en eux des énergies et des émotions positives la bienveillance, les sentiments de sécurité, de force, de joie de la vie malgré tout!

Et ce miracle s'est bien réalisé.

La majorité des groupes étrangers, participant aux premiers festivals, prenaient ses origines dans le mouvement de théâtres de recherches, qui étaient en opposition au théâtre officiel et à tous les phénomènes négatifs de l'époque actuelle.

La rue était leur choix artistique, une sorte de confirmation et tout de suite une vérification dans la création d'une plateforme rapprochant l'artiste du spectateur. Ce dernier étant en participant actif du spectacle.

Le Théâtre de Rue a bouclé d'une façon significative l'étape de recherches de laboratoire au théâtre et s'est orienté vers un large public potentiel. Dès le début Le Festival International des Théâtres de Rue à Jelenia Góra a été considéré comme un phénomène culturel à l'échelle européenne. Son importance a été due à la participation des groupes du plus haut niveau comme: FARFA de ODIN THEATRE, TEATR NUCLEO, COSMOS KOLEJ, COMPAGNIE DU HASARD, COMPAGNIE JO BITHUME, HIROMU SAIKI, PAN-OPTIKUM, THEATRE DU 8e JOUR, LICIEJ. Le Festival est né grâce à un mouvement des groupes polonais. Le Festival a vu les débuts de plusieurs troupes polonaises, telles que Théâtre PINEZKA de P. Grządziela, Théâtre TAKO, TEATR SNÓW, KTO, KLINIKA LALEK et d'autres. C'était bien ici qu'elles s'entraînaient faisaient naître des individualités et à l'intérieur des groupes. L'invitation de ces troupes à l'EXPO '92 de Seville a été une sorte d'approbation de leurs succès artistiques. L'expérience vécue par le théâtre de rue invite à la réflexion sur la situation actuelle en Pologne. Nous sommes de nouveaux, partagés, inquiets et incrédules. "Le miracle" qui a eu lieu il y 10 ans, était en effet d'une grande détermination des gens de théâtre et de leur croyance à la fonction thérapeutique de l'art, à son rôle important dans la vie humaine, à sa force libératrice la beauté et détruisant les démons.

Je voudrais dédier ce message à tous mes collègues créateurs chercheurs, et aux troupes de théâtres de rue en Pologne.

Z okazji X Międzynarodowego Festiwalu Teatru Ulicznego w Jeleniej Górze pragnę gorąco i serdecznie podziękować wszystkim, którzy to zjawisko kulturowe powołał, tworzyli, jego UCZESTNIKOM.

Cieszę się, że impreza doczekała się swojej dziesiątej edycji. Siedem z tych festiwali współtworzyłam, organizowałam, programowałam ich kształt artystyczny.

Festiwal uliczny narodził się w chwili szczególnej – stanu wojennego. Środowisko ludzi teatru, zestresowane, zagubione, szukało w różny sposób wyjścia z impasu. Klęska, w jakiej znalazł się cały naród, tworzyła groźne klimaty społeczne – zamknięcia, wewnętrznej emigracji, podziałów, tłumionej agresji... Godzina policyjna, czołgi, zakaz wszelkich zgromadzeń, aresztowania i internowania, zamknięte teatry...

Zadawaliśmy sobie wtedy dramatyczne pytanie o odpowiedzialność artysty za kształt współczesności, o znalezienie swojego miejsca w tej pułapce...

Pomysł Piotra Szczeniowskiego zorganizowania Festiwalu Teatrów Ulicznych okazał się tym WYZWANIEM i... wyjściem z potrzasku. Teatr Uliczny w Polsce nie miał wówczas swojej tradycji i reprezentatywnych zespołów. W naszym MFTU wzięło udział 29 grup, w tym 17 zagranicznych: z USA, Francji, Włoch, Holandii, Hiszpanii, RFN.

Marzył nam się "cud", który dokonałby rzeczy, zdawało się, niemożliwej w owym czasie – WYJŚCIE NA ULICĘ i przez przekaz twórczych, dobrych energii artystów zintegrować wielotysięczną przypadkową społeczność małych miast i miasteczek, wyzwolić w widzach ekspresję tłumionej pozytywnej energii i emocji, życzliwość, poczucie bezpieczeństwa, siły, radości życia mimo wszystko!... I taki cud się zdarzył.

Większość zespołów zagranicznych uczestniczących w pierwszych festiwalach wywodziła swój rdzowód z nurtu teatrów poszukujących, będących w opozycji do oficjalnego teatru i wielu

negatywnych zjawisk współczesności. Ulica była ich twórczym wyborem, potwierdzeniem i natychmiastowym sprawdzianem w budowaniu pomostu artysty i widza. Widza jako aktywnego współuczestnika.

Teatr uliczny zamknął znaczącą kłamrą laboratoryjne poszukiwania wyjściem do szerokiej, otwartej widowni.

Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze zaistniał jako zjawisko kulturowe w skali Europy. Określały jego rangę zespoły o najwyższym artystycznym wymiarze, jak FARFA z ODIN THEATRE, teatr NUCLEO, COSMOS KOLEJ, COMPAGNIE DU HASARD, COMPAGNIE JO BITHUME, HIROMU SAIKI, PAN-OPTIKUM, TEATR OSMEGO DNIA, LICIEJ. Festiwal zrodził ruch polskich zespołów. Tutaj uczyły się i określały indywidualności i zespoły takie jak Teatr PINEZKA Przemka Grządziela, Teatr TAKO, TEATR SNÓW, KTO, KLINIKA LALEK i wiele innych. Uznanie dla ich osiągnięć był udział tych zespołów w polskim dniu na EXPO '92 w Sewilli.

Doświadczenia zjawiska kulturowego pt. teatr uliczny w Polsce, pobudzają do refleksji wobec aktualnej sytuacji w kraju. Jesteśmy znowu podzieleni, pełni obaw i niewiary. "Cud" jaki się zdarzył przed dziesięć laty był wynikiem ogromnej determinacji ludzi teatru i wiary w terapeutyczną funkcję sztuki, w jej ważną rolę w życiu człowieka, w jej siłę wyzwalającą dobro i niszczącą demony.

To przestanie pragnę dedykować wszystkim moim kolegom, twórcom poszukującym i zespołom teatru ulicznego w Polsce.

Alina Obidniak

Fot. Robert Kutkowski
Teatr Snów • PL
1991

If I were a younger man I would immediately call myself a fan of the street festival but it is not befitting for an older man. Nevertheless this festival does make me feel like a youngster. It draws me out, away from the stuffy rooms, reviving not only my mind and body but it refreshes my sensibility as well. As a critic I am confronted with a new situation which makes me look at art in a different way, leaving behind the stereotypes and standards.

It is a peculiar situation: theatre intertwined with life, the commonplace, along with poetry, are suddenly transformed. It resembles a performance taking place as if it were a car accident where witnesses and on-lookers are coalesced into a participating audience.

I will not forget that the festival in Jelenia Góra came into being during a very sad time. It was a time when people felt frightened and debased, a time when gatherings and public manifestations were banned.

The government very reluctantly allowed for "law abiding" performances and events although they might have been considered a sort safety valve for the people's frustrations (which would testify to some kind of sense of realism and wisdom on the part of the government). Nevertheless, it is a fact that the festival brought an extra value as it was an oasis of freedom for both the participants and the spectators. It was a counterbalance to the gloominess, fear and deception that was so prevalent at that time. The festival was for many a last resort, the only place for performing Osmego Dnia (Theatre of the 8th day), Provisorium and other outlawed theatres which had

otherwise been sentenced to silence or emigration.

As a man "contaminated" with a socialistic up-bringing, though not all of it was bad, I appreciated, and still do, the fact that the event in Jelenia Góra was the only festival in the People's Republic of Poland which was really intended to offer art straight to the people. Presenting it that way may sound ridiculous but I am determined to stay with the ridiculous. It may cease to be funny when the crisis, commercialism and the American stereotype in our culture reach their climax.

Finally as a man dedicated to the ecological ideas, I perceive and appreciate everything in the festival which relates the forgotten, for the origins and the restoration of our surroundings together with the historic buildings, memories of the past, forgotten crannies and entire villages. This festival has managed to become one with the landscape of the whole region, literally and figuratively.

For ten years the festivals have been a great theatre holiday for me. I go there not because it is my duty but for the sheer pleasure. I often forget that I am a critic and give way to the spontaneity of it all. It is a lesson of humility for me since after many years of experience with the theatre I could say to myself that I know so much and do not have to learn any more. Yet here, every time there is something new or surprising that dazzles me like a schoolboy. Not everyone may feel the same way but as long it happens to me I will continue to regard the festival as a source of rejuvenation and a chance for further adventure and learning.

Si j'étais un jeune homme, je me définirais comme un fan du Festival des Théâtres de Rue. Mais à mon âge cela ne convient pas. Que faire donc, si ce festival me réjouit vraiment. Il me fait quitter des salles de spectacles, qui sentent souvent le renfermé, et me conduit en plein-air; il oxygène non pas seulement l'organisme mais aussi, je crois, l'esprit, rafraîchit la sensibilité. En tant que critique, je me trouve face à une nouvelle situation très particulière: le théâtre lié très fort à la vie, le quotidien épanoui et soudain la poésie "conjugée"; un spectacle conçu comme un accident de rue, dont les témoins et les badauds se transforment en un public participant au spectacle.

Je n'oublie pas que le Festival de Jelenia Góra est né aux temps tristes, quand les gens se sentaient effrayés et humiliés, et quand les rassemblements et les manifestations publiques étaient interdits. Peut-être, les autorités, qui non pas sans difficultés toléraient ces spectacles ces événements, ces happenings rebelles pas du tout "bien pensant", y voyaient une sorte de soupape de sécurité, ce qui témoignerait de leur sens du réalisme et de leur sagesse. Il est certain que le festival s'est montré gratifiant pour de nombreux participants et spectateurs, comme une sorte d'oasis de liberté.

Le premier festival contrastait avec notre quotidien gris, avec la peur et le mensonge. C'était un dernier lieu où le Théâtre du Huitième Jour, Provisorium, et d'autres troupes rebelles pouvaient encore présenter leurs spectacles condamnés ailleurs au silence ou l'emigration.

Comme un homme "infecté" par l'éducation socialiste, où tout n'était peut-être à blâmer, j'appréciais et j'apprécie toujours le fait que cette manifestation de Jelenia Góra soit, sans doute, l'unique festival aux ambitions artistiques né en Pologne Populaire et s'adressent vraiment au peuple.

Une telle constatation peut paraître ridicule, mais je m'en tiens à son ridicule. Il est possible que cela ne soit plus ridicule, quand la crise, la commercialisation le stéréotypes et l'américanisation de notre culture atteindra leurs apogées. Enfin, en tant qu'homme passionné des idées écologiques j'aperçois et j'apprécie dans le festival tout cela, qui est lié à la recherche de l'harmonie entre l'art et la nature tout cela, qui venant des sources, mais aussitôt oublié se lie à une revalorisation artistique de l'environnement, des édifices historiques, à des souvenirs des ancêtres, enfin à des ruelles et même des villages entiers oubliés. C'est un festival, qui est une partie intégrée du paysage de la région, aussi bien du paysage réel que du paysage mental.

Depuis 10 ans, les Festivals sont pour moi de grandes vacances théâtrales. J'y participe non pas par mon devoir mais uniquement pour mon plaisir. J'oublie souvent critiquer. Je ne fais prendre par sa spontanéité. Et plus d'une fois j'apprends de l'humilité envers l'art car je pourrais me dire qu'après des années d'expérience théâtrale, je sais tant, je savais faire beaucoup, je ne peux plus rien apprendre. Mais ici, presque chaque fois quelque chose m'étonne, parfois éblouit comme si j'étais un protache. Peut-être il y a des personnes qui n'aiment pas de telles impressions, quant à moi tant que cela m'arrive je sens que je vis toujours que j'ai des chances de vivre d'autres aventures dans l'avenir.

Gdybym był młodzieńcem, określiłbym się jako fan Festiwalu Teatrów Ulicznych. Ale starszemu panu nie wypada. Coż – kiedy ten festiwal naprawdę mnie odmładza. Wyciąga mnie z zatechłych nieraz sal w plener, dotlenia nie tylko organizm, ale – jak sądzę – i umysł, odświeża wrażliwość. Jako krytyk staje wobec nowej sytuacji, która wymusza inne spojrzenie na sztukę, unieważnia standardy i stereotypy. To szczególna sytuacja: teatr spleciony z życiem, potoczność nasycona i nagle odmieniana poezją, spektakl wydarzający się nieraz jak wypadek drogowy, którego świadkowie i gapiowie integrują się we współuczestniczącą publiczność...

Nie zapomnę, że jeleniogórski festiwal narodził się w czasach smutnych, kiedy ludzie czuli się zastraszeni i upodleni, a zgromadzenia i manifestacje publiczne były zakazane. Może władze, które – nie bez pewnych trudności – przyzwalały na te niezbyt "prawomyślne" spektakle, zdarzenia, happeningi, traktowały je jako wentył bezpieczeństwa (co by nie świadczyło źle o ich poczuciu realizmu i mądrości). Faktem pozostaje, że festiwal dowartościowywał licznych spośród uczestników i widzów jako swoista oaza wolności. Był przeciwieństwem szarości naszej powszedniej, strachu, codziennego zakłamania. To tutaj jeszcze, jako w miejscu ostatnim mogły prezentować swoje spektakle Teatr Osmego Dnia, Provisorium i inne nieprawomyślne grupy, skazywane na milczenie lub emigrację.

Jako człowiek "skażony" socjalistycznym wychowaniem, w którym może nie wszystko było naganne, doceniałem i doceniam fakt, iż jeleniogórską impreza była bodaj jedynym zrodzonym w Polsce

Ludowej festiwalem o ambicjach artystycznych zaofetowanym naprawdę ludowi.

Może śmiesznie to tak dzisiaj nazywać, ale jestem zdecydowany przy tej śmieszności pozostać. Może przestanie to być śmieszne, gdy kryzys, komercjalizacja, standaryzacja i amerykańzacja naszej kultury osiągną apogeum.

Jako wreszcie człowiek przejęty ideami ekologicznymi, dostrzegam i doceniam w festiwalu to wszystko – a było tego sporo – co łączy się z poszukiwaniem harmonii między sztuką i naturą, tego, co zapomniane, a źródłowe, ze swoistą artystyczną "rewaloryzacją" otoczenia, historycznych budowli, pamiętek po przodkach, zapomnianych zaułków i całych miasteczek. Jest to festiwal, który wkomponował się w krajobraz regionu, ten dosłowny i ten mentalny.

Od dziesięciu lat festiwale są dla mnie wielkimi teatralnymi wakacjami. Przyjeżdżam na nie nie z obowiązku, a dla czystej przyjemności. Często zapominam, że jestem krytykiem. Poddaję się spontaniczności. A nieraz uczyć się pokory. Mógłbym po tylu latach teatralnych doświadczeń powiedzieć, że tyle już wiem, dużo umiem, niczego nie muszę się uczyć. A tu niemal za każdym razem coś mnie zaskakuje, niekiedy ośniewa jak sztubaka. Może nie każdy to lubi. Ja, póki mi się to zdarza, czuję, że jeszcze żyję i mam szansę dalszych kształcących przygód.

Tadeusz Burzyński

The 10th anniversary of the International Street Theatre Festival in Jelenia Góra is a good occasion to reflect upon this unique phenomenon in the art of Polish Theater. I have several goals relating to the future of the festival. Initially, I hope that the festival will continue to attract the best troupes from around the world. This festival in Jelenia Góra has proven to be a valuable learning experience as well as a tool for promoting future performing troupes.

As in any venture finances are important to continued success. Future plans call for the festival to present some interesting debutante troupes along with the current widely recognized theatre troupes, provided our efforts are not limited by financial constraints. In addition, it is my intention to have the Jelenia Góra festival visit other cities in Poland outside Cracow, Warsaw and Wrocław. It would be an opportunity for this beautiful theatre holiday to provide some artistic inspiration for various other Polish theatre troupes.

In closing, I would like to impress upon you my intense desire that this festival be loved and appreciated by the audience and sponsors alike. You should also know that I am an optimist and believe that all of my hopes and dreams for the festival will come true.

Le 10e Festival International de Théâtre de Rue à Jelenia Góra c'est une excellente occasion de réfléchir sur l'avenir de ce phénomène unique de la culture théâtrale en Pologne.

Je rêve de disposer dans les années à venir des moyens qui me permettraient de continuer à inviter des troupes de plus brillantes du monde entier.

Je rêve que, pour ces groupes, l'arrivée à Jelenia Góra soit un grand événement et en même temps une sorte de promotion.

Je rêve que nos moyens financiers nous permettent d'inviter des groupes intéressants de débutants et de leur proposer la formule "off" du Festival.

Je rêve que le Festival de Jelenia Góra présente ses spectacles dans d'autres grandes villes de la Pologne, non seulement à Cracovie, à Wrocław, et à Varsovie.

Je rêve que cette belle fête théâtrale soit une inspiration artistique pour les troupes polonaises de rue.

Je rêve que le Festival soit aimé aussi bien par le public que par les sponsors.

Je suis optimiste et je crois que les rêves se réalisent.

X edycja Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze jest dobrą okazją do refleksji na temat przyszłości tego unikalnego w polskiej kulturze teatralnej zjawiska.

MARŻĘ, abym w przyszłych latach mógł dysponować środkami, które pozwoliłyby mi nadal zapraszać najwybitniejsze zespoły z całego świata. MARŻĘ, aby dla tych zespołów przyjazd do Jeleniej Góry był ważnym wydarzeniem i rodzajem promocji. MARŻĘ, aby wielkość środków finansowych pozwoliła, obok głównego programu festiwalu, zapraszać ciekawe zespoły debiutujące. MARŻĘ, aby Festiwal Jeleniogórski odwiedzał inne duże miasta w Polsce (nie tylko Kraków, Wrocław, Warszawę). MARŻĘ, aby to piękne święto teatralne było artystyczną inspiracją dla polskich zespołów ulicznych. MARŻĘ, aby Festiwal był nadal kochany przez publiczność i sponsorów. Jestem optymistą i wierzę, że marzenia się spełniają.

Jerzy Zof

Fot. anonim
Malgorzata Wawer • PL
1983

Fot. Bogdan Konopka
Facets Multimedia Inc. • USA
1983

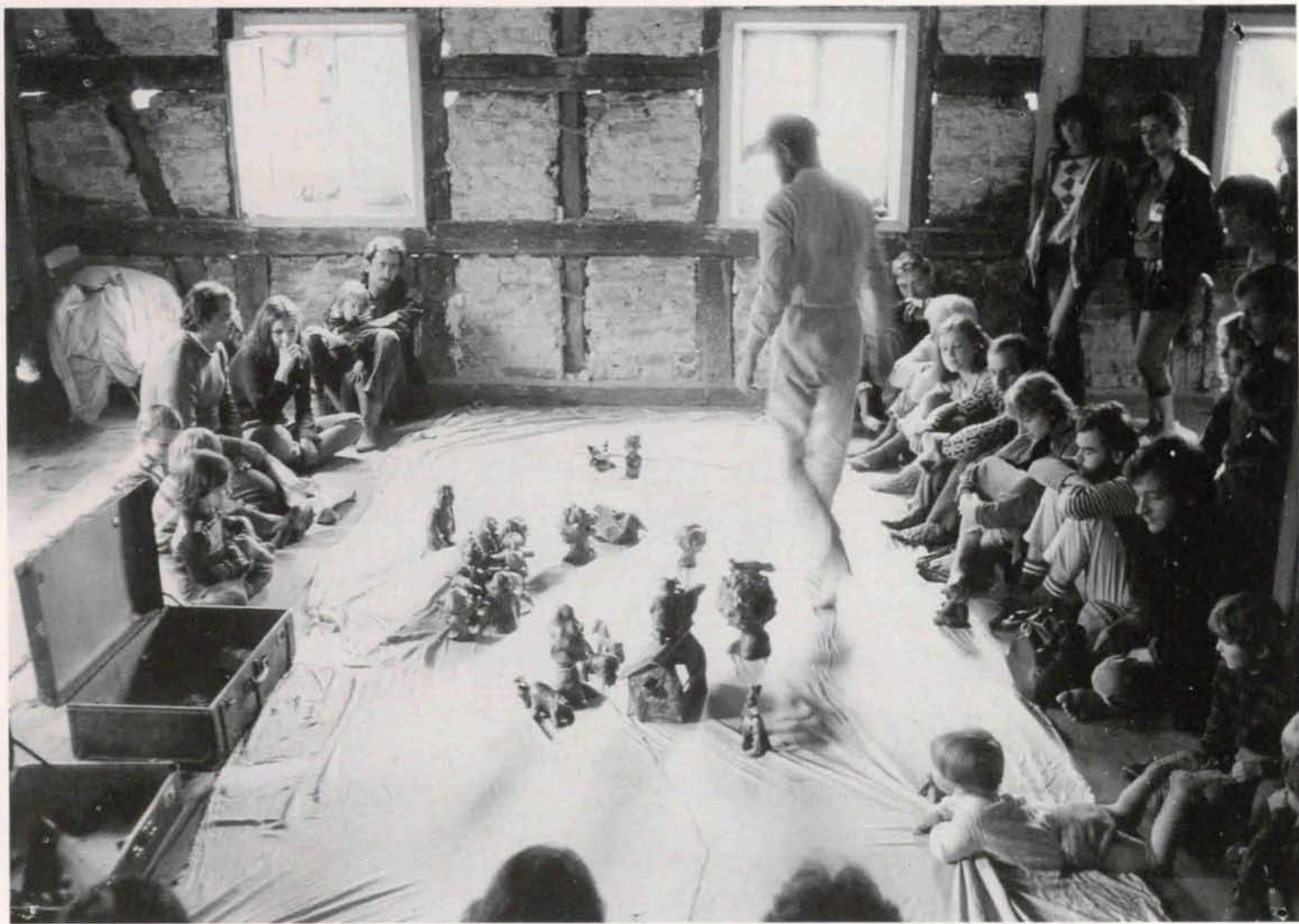

Fot. Bogdan Konopka
Shanti Oyarzabal • Meksyk
1984

Fot. Henryk Rawski
Farfa - projekt Odin Teatret • DK
1984

Fot. Bogdan Konopka
Bernard Mangin • F
1984

Fot. Anonim
Cosmos Kolej Theatre • F
1985

Fot. Anonim
Le Miroir Magique • F
1985

Fot. Bogdan Konopka
Grupa Działań Teatralnych • PL
1987

Fot. Bogdan Konopka
Compagnie Jo Bithume • F
1987

Fot. Mariusz Oczowiński
Liciedej • SU
1987

Fot. Bogdan Konopka
Teatr KTO • PL
1987

Fot. Ewa Zięba
Björneteatern • DK
1987

Fot. Robert Kutkowski
Ranshu Saotome Dancing School • J
1988

Fot. Robert Kutkowski
Karnawał - Mirsk, Lubawka
1988

Fot. Hervé Robillard
Les Monteurs d'Images • F
1990

Fot. Bernd Uhlig
Cirka Teater • DK
1990

Fot. Bernd Uhlig
Generik Vapeur • F
1990

Fot. Herve Robillard
Iltopie • F
1990

Fot. Robert Kutkowski
Teatr Studio - Tuwa • Uzbekistan
1990

44

Fot. Anonim
The Crazy Idiots • GB
1990

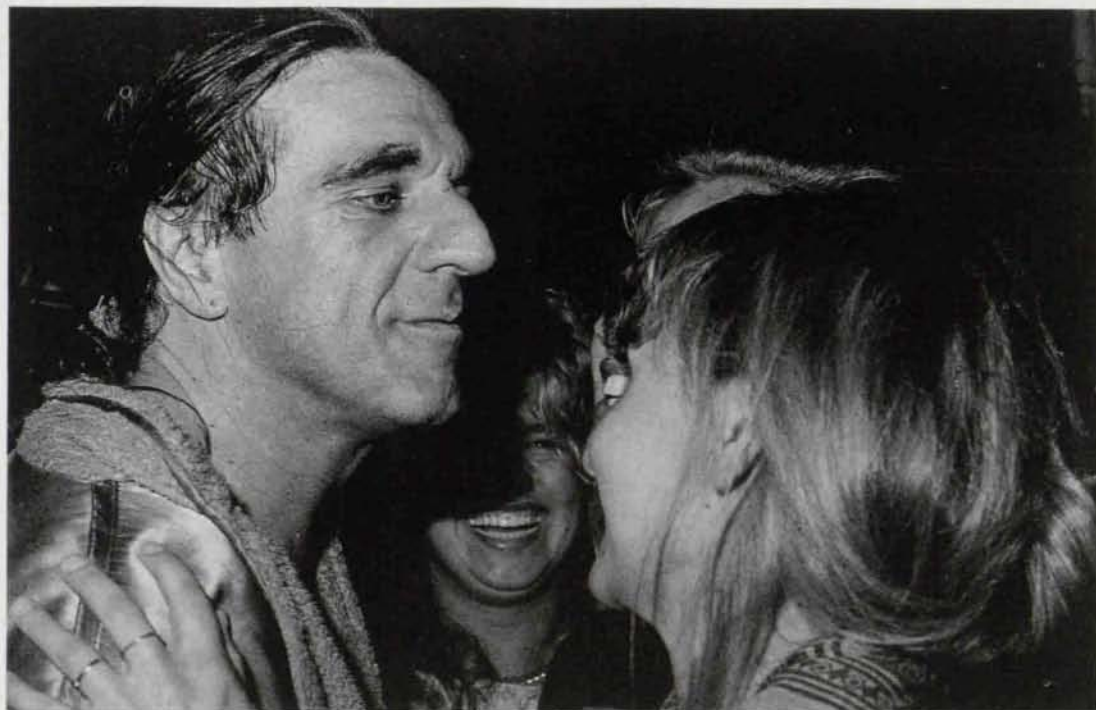
Fot. Jacek Jaśko
Collectif Organum • F
1991

Fot. Hervé Robillard
Les Monteurs d'Images • F
1991

Fot. Robert Kutkowski
Jango Edwards • USA
1991

Fot. Robert Kutkowski
Chevere • 5
1991

Fot. Robert Kutkowski
Teatr IOTA • PL
1991

ZESPOŁY UCZESTNICZĄCE W
MIĘDZYNARODOWYCH FESTIWALACH
TEATRÓW ULICZNYCH:

I Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych

20.08 - 10.09.1983 R.

Manuela's Puppentheater (RFN)
Theater AUGENTROST (RFN)
Theater DAUERTON (RFN)
FACETS MULTIMEDIA INC. (USA)
FLONK (Francja)
FINGERHUT Theater (RFN)
Le Cirque d'ALBERTO (Francja)
Figurentheater MOTTE (RFN)
LOS GIRAGITANAS (Hiszpania)
Le théâtre de L'HARICOT (Francja)
Doctor Cuppel Kombinationkunst
(RFN)
EL TRUENO (Hiszpania)
Theatre DES VENTS (Holandia)
SCHOOLGIRLS (Włochy)
Christian Baudier (Francja)
L'ARC-EN-TERRRE (Francja)
TEART 8 DNIA (Polska)
OPEN BAND (Polska)
TEATR MASTYNY (Polska)
KWARTET JORGI (Polska)
TEATR TAKO (Polska)
TEATR LORKI (Polska)
Małgorzata Wower (Polska)
KOZMO MIMZI (Polska-USA)
Tomasz Stańko (Polska)
PINEZKA (Polska)
DUO KOZKÓWSKI (Polska)
AKADEMIA RUCHU (Polska)
Teatr Pantomimy (Polska)

Ilość imprez - 158

**II Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

4.08 - 27.08.1984 r.

Theater DAUERTON (RFN)
Le Theatre de Banlieue (Belgia)
MANUELA'S PUPPENTHEATER (RFN)
BRITH GOF (Wielka Brytania)
Teatro del Orrore - di GENOVA
(Włochy)
Shanti Oyarzabal (Meksyk)
FAMILY CIRCUS (RFN)
INNOMMABLE ATELIER (Francja)
Le Cirque Theatre d'ALBERO
(Francja)
Michelle Kramers (Szwajcaria)
BRICIOLO CLOWN (Francja)
FARFA - projekt ODIN TEATRET
(Dania)
L'UNITE AND CIE (Francja)
Teatr MY AND C.O (Czechosłowacja)
THE RIVER PEOPLE (Jugosławia)
YORK SHOESTRING THEATRE
(Wielka Brytania)
Teatro NUCLEO (Włochy)
PINEZKA (Polska)
Stanisław Wołski (Polska)
Teatr 8 Dnia (Polska)
Teatr TAKO (Polska)
OPEN BAND (Polska)
Teatr MAYA (Polska)
Teatr PROVISORIUM (Polska)
Studio CINEO (Polska)
Ilość imprez - 175

**III Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

3.08 - 22.08.1985 r.

BRITH GOF (Wielka Brytania-Walia)
Teatro NUCLEO (Włochy)
LE MIROIR MAGIQUE (Belgia)
COSMOS KOLEJ THEATRE (Francja)
COMPAGNIE DU HASARD I
CLEPSYLA THEATRE (Francja)
THEATRE A BATIR (Francja)
DRAMMA TEATRO (Włochy)
THE NEW YORK STREET THEATRE
CARAVAN (USA)
Figurentheater MOTTE (RFN)
WURRE-WURRE (Belgia)
LEONARDO and DANIELA (Belgia)
Michel Crespin (Francja)
GRENLAND FRITEATRE (Norwegia)
TEATR DESZCZU (Polska)
TEATR WIERZBAK (Polska)
TRIO RENESANSOWE (Polska)
TEATR POGA (Polska)
PARTNER (Polska)
PINEZKA (Polska)
TEATR MISTERIUM (Polska)
Ilość imprez - 112

**IV Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 18.08.1986 r.

COMPAGNIE DU HASARD (Francja)
Teatro NUCLEO (Włochy)
COSMOS KOLEJ THEATRE (Francja)
CLOWNEN RUBEN (Szwecja)
Studio Pantomimy LICIEDEJ (ZSRR)
CIRKA TEATER (Norwegia)
COMPAGNIE JO BITHUME (Francja)
Hiromu Saiki (Japonia)
Khalid Tyabji (Indie)
SYCAMORE (Dania)
DIE FUZZYS (RFN)
PINEZKA (Polska)
TEATR DESZCZU (Polska)
Teatr TAKO (Polska)
GRUPA DWÓCH (Polska)
FORMUS (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Teatr TUBB II (Polska)
ZESPOŁY TOWARZYSZĄCE:
Zespół SOKI (Polska)
Grupa Terapeutyczna PERFORMER
(Polska)
Teatr Uliczny z łodzi (Polska)
DADA TRAKTOR (Polska)

ilość imprez - 104

**V Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 17.08.1987 r.

PAN-OPTIKUM (Berlin Zach.)
LES MARIQUINS (Francja)
STUDIO TEATER (Norwegia)
Compagnie JO BITHUME (Francja)
COOPERATIVA DEL TEATRO
SCIENTIFICO (Włochy)
BJÖRNTEATRET (Dania)
TEATER - BAUTZEN (NRD)
PETOFI SZINHAZ (Węgry)
LICIEDEJ (ZSRR)
TWO OF A KIND (Holandia)
MALO POZORISTE (Jugosławia)
YORICK'S PANTOMIME
(Czechosłowacja)
Teatr TUBB II (Polska)
Studencki Teatr Uliczny (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Grupa Działań Teatralnych (Polska)
Teatr Młodych (Polska)
Teatr Prawdziwy (Polska)
Teatr PSTRAG-GRUPA 80 (Polska)
Teatr Snów (Polska)
PINEZKA (Polska)
Teatrzyk KOLEK (Polska)
Teatr NIE-TERAZ (Polska)

Ilość imprez - 143

**VI Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 14.08.1988 r.

Teatro DEL VENTO (Włochy)
ASSEMBLEA TEATRO (Włochy)
FINKE-FALTZ (NRD)
KUPPEL+JASPERSEN (RFN)
MULTITUDE (Francja - Kanada)
CIROKA SZINHAZ (Węgry)
RANSHU SAOTOME DANCING
SCHOOL (Japonia)
COMPAGNIE JO BITHUME (Francja)
Teatr Pantomimy PROSPEKT (ZSRR)
Narodowy teatr Pantomimy MIM
(ZSRR)
PINEZKA-KROPA (Polska)
Teatr W DRODZE (Polska)
Teatr Snów (Polska)
JAN (Polska)
KLINIKA LALEK (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Grupa Pantomimiczna MIKS (Polska)
Teatr Pantomimy STUDIO KINEO
(Polska)
RP MAGIC BAND (Polska)

ZESPOŁY TOWARZYSZĄCE:
GABINET PRÓB GENERALNYCH
(Polska)
BĘBŃY (Polska)

Ilość imprez - 102

**VII Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 14.08.1989 r.

ABBERLUB (NRD)
BLAGUEBOLLE (Francja)
BLIC-BUFF (ZSRR)
BOOHANA (Wielka Brytania)
CAUGHT IN THE ACT THEATRE
(Wielka Bryt.)
WINDSOR+SILLY (Wielka Brytania)
JAKE AND THE BARREL SCRAPERS
(Wielka Brytania)
ROBBO AND COMPANY (Wielka
Brytania)
PRIVATE CULTURE Co. (Wielka
Brytania)
THE CRAZY IDIOTS (RFN)
DU PRATO (Francja)
GUIRIGAI (Hiszpania)
LE HOUKA MAGIQUE (Francja)
MARCELINE I SYLWESTRE
(Hiszpania)
Teatr KTO (Polska)
PINEZKA (Polska)
Teatr Snów (Polska)
TIMMI (NRD)
ZYGA (Polska)
MIMENS (NRD)
CIROKA SZINHAZ (Węgry)
ARMADON (Polska)
BARD (Polska)
GRUPA DZIAŁAŃ TEATRALNYCH
(Polska)
HARE KRISZNA (Polska)

liczba imprez - 143

**VIII Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 15.08.1990 r.

THE CRAZY IDIOTS (Wielka Bryt.)
COMPAGNIE RHEIN UN RHUR (RFN)
HESSICH-BAYRISCHES SCHAUSPIEL (RFN)
R.A.M.M (RFN)
METAFOLIS (Francja)
LES MATAPESTE (Francja)
ILOTOPIE (Francja)
GENERIK VAPEUR (Francja)
SKUESPIELLERKOMPANIET (Norwegia)
LES MONTREURS D'IMAGES (Szwajcaria)
CIRKA TEATER (Dania)
TEATRO DEL VENTO (Włochy)
TEATR STUDIO (Tuwa-C.I.S.)
THEATRE LIEGEOIS UNIVERSITAIRE (Belgia)
Teatr Snów (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Teatr MAYATNIK (Taszkient-ZSRR)
Teatr STOP (Polska)
PRATO C (Francja)
IL TEATRINO LABORATORIO DI LELLO (Włochy)
Teatr STUDIO (Moskwa-ZSRR)

Ilość imprez - 99

**IX Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 11.08.1991 r.

JANGO EDWARDS (USA)
DA MOTUS (Szwajcaria)
BIEŁYJ CLOWN (ZSRR)
GADESJAKKET (Dania)
LES MONTREURS D'IMAGES (Szwajcaria)
A und P THEATER (Niemcy)
THEATER LABOR (Niemcy)
COLLECTIF ORGANUM (Francja)
STUDIO PANTOMIMY (Polska)
PINEZKA (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Teatr Snów (Polska)
IOTA (Polska)
ATMAN (Polska)
MAGIC BAND (Polska)
TEATR W TECZCE (Polska)
Krzysztof Ścierański (Polska)
JAZZ ODEON (Francja)
JAZZ GROUP (Francja)
FLAMENCO (Francja)
ROCK GROUP MARS AVRIL (Francja)
STUDENCKI TEATR ULICZNY (Polska)
CHEVERE (Hiszpania)

Ilość imprez - 96

**X Międzynarodowy
Festiwal
Teatrów
Ulicznych**

1.08 - 10.08.1992 r.

ILOTOPIE (Francja)
LICIEDEJ (Rosja)
L' assiko a la Conquete del Europe
(Kamerun)
La Baoit a Pandore (Francja)
Second Hand Dance Company
(USA)
Marco Carolei (Włochy)
Vis Plastica (Austria)
COLLECTIF ORGANUM (Francja)
Compagnie Jo Bithume (Francja)
Lb - Jo (Francja)
Paper Theatre (Francja)
Bob and Bob Jobbins (Anglia)
Declic Cirkus (Francja)
Leo Ansamble (Francja)
Murti Binga (Francja)
Teatr Snów (Polska)
Teatr KTO (Polska)
Teatr STOP (Polska)
Teatr Prawdziwy (Polska)
Teatr PINEZKA (Polska)
Teatr TUB II (Polska)
Kontrast (Polska)
Państwowy Teatr Animacji (Polska)
Narodowy Teatr im. Nagcadorz
(Mongolia)
Teatr PROJEKT (Polska)

opracowanie graficzne:
Witold Siemaszkiewicz
Marcin Salawa

64

dyrektor festiwalu:
Jerzy Zoń

© 1992

